

Na preplah jih love takole: lovec vzame lovskega psa in hodi za njim po gozdu. Pes zavoha, kje so ob zori hodili in se pasli fazani, in prične iskati sled. In če narede fazani še tako zmešnjavo, dober pes vedno najde poslednjo sled, po kateri je fazan odšel s paše. Čim dalje gre po sledi, tem bolj mu bo vonjalo, in tako pride do kraja, kjer sedi ali hodi fazan po dnevi v travi. Ko pride blizu, se bo psu zdelo, da je fazan tik pred njim, pričel bo hoditi vedno bolj oprezno, da bi ga ne prepodil, in se bo vstavljal, da bi namah planil in ga vjel. Ko pride pes čisto blizu, fazan zletí in lovec lahko strelja.

Milton in Bulka.

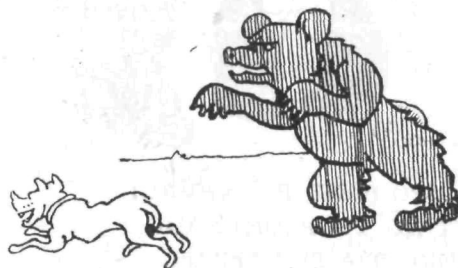
Za lov na fazane sem si nabavil lovskega psa. Ime mu je bilo Milton. Bil je velik, suh, siv in pegast, s povešeno spodnjo ustnico in dolgimi uhlji, ter zelo močan in pameten. Z Bulko se nista grizla. Sploh ni nikdar noben pes Bulke ugriznil. Navadno je pokazal samo svoje zobe, pa je vsak pes podvihal rep in šel proč. Nekoč sem šel z Miltonom na fazane. Nenadoma je pritekel Bulka za mano v gozd. Hotel sem ga pregnati, pa ga nikakor nisem mogel. Da pa bi ga odvedel domu, je bilo predač. Mislim sem si, da mi ne bo delal napote in sem šel naprej. Toda čim je Milton zavohal fazana v travi, je planil Bulka predenj in je pričel begati na vse strani. Rad bi bil pred Miltonom splašil fazana. Duhal je nekaj v travi, skakal in se vrtil, toda njegov vonj je bil preslab, da bi bil sam našel sled. Zato je gledal na Miliona in je tekel tja, kamor je zavil Milton. Kakor se je Milton premaknil po sledu, že je bil Bulka pred njim. Klical sem ga nazaj, ga tepel, pomagalo ni nič. Čim je pričel Milton iskati, je skočil predenj in mu je delal napoto. Že sem hotel iti domu, ker sem mislil, da je lov pokvarjen; toda Milton si je izmislil boljši način, kako Bulko preslepiti. Storil je takole: čim je skočil Bulka predenj, je Milton zavil od sledi v drugo smer in se je delal, kakor da išče. Bulka je stekel, kamor mu je pokazal Milton, Milton pa se je ozrl name, mi pomahal z repom in krenil spet po pravi sledi. Bulka je planil spet k Miltonu in stekel naprej, Milton pa nalašč spet deset korakov v stran zaradi Bulke, mene pa je povedel naravnost. Tako je vso pot varal Bulko in mu ni dal pokvariti lova.

Pust, oj pust, ti čas presneti! . . .

LUKEC NAŠ JE BISTRA GLAVA,
V GLAVI VSAKA MISEL PRAVA:
PA SPOSODI SI OD DEDA
KOŽO STRAŠNEGA MEDVEDA.

NA HODNIKU PUFKO LAJA,
PA SE DOLGO NE USAJA:
KO ZVERINO JE ZAPAZIL,
REP MED NOGE JE OPLAZIL.

ZDAJ NAD MUFKA BRŽ PRIHRUJE,
KI NA MIŠI OPREZUJE:
MUC ZAPIHA IN ZBEŽI,
KER MEDVEDA SE BOJI.

BINČEK PO DVORIŠČU SKAČE,
TRGA IRHOVNATE HLAČE:
ZVER ZAGLEDA, ZAKRIČI
PA DOMOV JO POCEDI.

JOJMENE, TO JE ZABAVA,
TO JE BILA MISEL PRAVA!
KAJ PA, ČE BI ŠEL NA CESTO,
DA GA VIDI CELO MESTO...

SMUK SKOZ VRATA, PUSTNI KLJU-
KEC

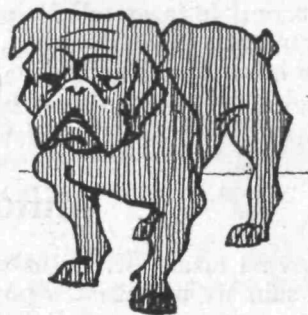
MAHNE JO POREDNI LUKEC.
STRAŽNIK VIZAVI STOJI
IN MEDVEDU SE SMEJI.

GOSPODIČNE PO NAVADI
ŠETAJO PO PROMENADI.
MIŠKO TJA SE ZAPRAŠI,
PUNČKE Z VRISKOM RAZPRŠI.

MEDVED SE OKROG OZIRA,
NOVIH ŽRTEV SI IZBIRA...

JOJMENE, GLEJ, IZZA HIŠE
STRAŠEN BULDOG JO PRIBRIŠE.

OJ MEDVEDJA ZVER UBOGA,
HUDA ČAKA TE NADLOGA.
OSTRI PASJI ZDAJ ZOBJE
V BEDRO SE MU ZASADE.

MEDVED JOKA, TULI, VPIJE,
SOLZA IZ OČI MU LIJE.
STRAŽNIK NA POMOČ HITI,
PENDREK V ROKI ZAVIHTI.

DAME VSMILJO SE RADE,
BODI STARE ALI MLADE:
BRŽ MEDVEDA SLEČEJO
IN DOMOV GA VLEČEJO.

OČKI PA SE NIČ NE SMILI
LJUBI SINČEK V HUDI SILI:
HITRO V SOBO SKOČIJO,
LESKOVKO NAMOČIJO...